

EL REFORMISTA

Donatíu a la Redacció

SETMANARI POLÍTIC D'AVISOS I NOVES

Preu de subscripció:
1 pesseta trimestre. — Nombre solt 5 cèntims.

Redacció i Administració:
Carrer de Clivillers, 2

Any I

OLOT 22 de Janer de 1914

D'ACTUALITAT

El R. D. concedint les Mancomunitats, va produir excelent efecte, ja que si bé amb ell no's satisfàn completament les aspiracions de Catalunya, no obstant s'ha demostrat una vegada més que quan tot un poble, prescindint d'idees polítiques encamina totes les seves activitats al logro d'un fi comú, deixant sentir la seva veu potent i vigorosa, per refractari que s'a el poder central en concedir-ho, no té més remei que avalar amb la seva firma una disposició dins de la qual puguin desenrotllar-se els plans que per anticipat s'havien ja trassat.

I ja era hora, doncs dos governs lliberals havien promès les Mancomunitats i cap havia pogut donar-les, l'un perquè un assassinat ignominiós arrebatà del poder a l'eminent home públic que prescindint d'imposicions filles de mals entesos patriotismes històrics, havia donat la seva paraula de que seria un fet l'aprovació de les Mancomunitats, l'altre; perquè no va volguer-les donar, burlant *ab irato* les raonables i lògiques peticions de tot un poble amb la seva política d'equilibri.

Alguns detractors han impugnat l'eficàcia legal del R. D. i la virtualitat de les disposicions en ell contingudes, i al fer-ho no'ls ha guiat altre cosa que l'odi immens que a Catalunya professen, sens saber perquè, odi que fa més noble la causa que tots sens distinció defensàvem.

Les Diputacions provincials catalanes varen acceptar agraïdes, com l'ha acceptat tothom, la concessió que se'ls hi feia, i sens perdua de moment i per la Comissió nomenada va procedir-se a la redacció dels estatuts pels quals havia de regir-se la Mancomunitat i en la assemblea magna que tingué lloc a Barcelona foren aprovats dins del més gran entusiasme.

Aquets estatuts foren aixís mateix aprovats per unanimitat per les Diputacions de Barcelona,

Tarragona i Lleida. No pogué fer-ho així la Diputació de Girona, doncs un Diputat Provincial D. Josep Puig Corominola va votar en contra.

Aquesta actitud del senyor Puig l'ha censurada acremement tothom, majorment tinguent en compte que ha sigut l'únic diputat provincial català que va votar contra l'unànim sentir de Catalunya.

A nosaltres mandants seus, ens ha produït tal actitud un efecte desastrós, i no podem menys que protestar-ne energicament a l'objecte de que jamai pugui pensar-se que amb el nostre silenci avalem la seva conducta.

Sentim en l'ànima que bé un mal entès patriotisme, bé un no acabat estudi de lo que és i significa la Mancomunitat hagin sigut causa de que adoptés semblant actitud.

Si algun defecte trovava en els estatuts de la Mancomunitat ¿perquè no assistia a la reunió magna i amb la força de la raó, amb arguments convincents, no demostrava els perjudicis que li semblava podia ocasionar a Catalunya? Si aixís ho hagués fet i les raons aduïdes haguessin sigut incontrovertibles, tinguí el senyor Puig el més absolut convenciment de que l'assemblea, formada per persones de diferents ideals polítics a les que no guiaba el més lleu prejudici, en bé de Catalunya, haurien rectificat el seu criteri i no s'hauria donat el cas insòlit de que un sol diputat provincial de noranta sis que componen les Diputacions Catalanes votés contra una cosa tan desitjada i de necessitat suma pels interessos de la nostra estimada Catalunya.

A la enérgica protesta enviada per la Lliga Regionalista d'aquesta ciutat, a les protestes individuals que continuament aném rebent hi unim la nostra, planyem-nos de que precisament un diputat provincial del nostre districte hagi sigut qui hagi donat el lamentable espectacle d'emetre el seu vot contrari a lo que Catalunya pensa, a lo que Catalunya vol.